

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/671/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814204558
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814204558.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa : C. X. G., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom C. XX, XXX XX H., zast.: Z. kancelária N. Z. X., s.r.o., so sídlom C. XX, P.O.H. XX, XXX XX H. proti odporcovi: W. Y., bytom I. XXXX/X, XXX XX R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: D. B. C. G., IČO: XX XXX XXX, so sídlom D. T., zast. JUDr. C. C., advokát so sídlom F. XX, XXX XX H., o zaplatenie 423,33 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 06. mája 2015, č. k. 9C/93/2014-45, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,69 eur, do troch dní, k rukám JUDr. C. C., zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie podľa § 96 ods. 1 - 3 O.s.p. zastavil, odporcovi náhradu trov konania nepriznal, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 114,11 eur na účet právneho zástupcu JUDr. C. C., do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ svoj návrh na začatie konania zobral späť s tým, že vedľajší účastník na strane odporcu vyjadril súhlas so späťvzatím návrhu na začatie konania a odporca nevyjadril svoj nesúhlas s uvedeným postupom. Konštatoval, že navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Uviedol, že zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu. Dôvodom späťvzatia návrhu teda nebolo správanie odporcu. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne trovy nevznikli. Vzhľadom na zavinenie navrhovateľa, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý má rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 prvá veta O.s.p.), a teda nemožno mu odoprieť právo na zastúpenie advokátom, patrí náhrada trov konania. Trovy konania vedľajšieho účastníka nepovažoval za neúčelné. V tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že navrhovateľ pri podávaní návrhu si musel byť vedomý toho, že jeho návrh je premlčaný, a teda musel znášať riziko v prípade vznesenia námietky premlčania alebo zmenou úpravy procesného práva, ktorého následkom by bol navrhovateľov neúspech v konaní. Takéto riziko spojené s podaním návrhu na súd nie je možné vykladať v tom zmysle, že navrhovateľ procesne nezavinil zastavenie konania. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu na jeho pomoc a podporu, v konaní bol činný, vyjadril sa k návrhu, vzniesol námietku premlčania, preto podľa názoru súdu riadne a účelne bránil práva odporcu. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania za tri úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie písomného vyjadrenia k návrhu, vyjadrenie k späťvzatiu návrhu 429,88 eur, 2 x režijný paušál 48,04 eur, 1 x režijný paušál 48,39 eur, spolu 114,11 eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu a domáhal sa, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania neprizná. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a písm. h) O.s.p., § 205 ods. 2 písm. d) a písm. f) O.s.p. Namietal nezákonnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia o náhrade trov konania a nezákonnosť výšky priznanej náhrady. Uviedol, že uznesenie súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že odmena zástupcu vedľajšieho účastníka je priznaná za predložené podania, ktoré svojím obsahom je šablónovitým opakovaním podaní, ktoré sú predkladané v nespočetnom množstve prípadov. Zdôraznil, že zákonodarca priznal vedľajšiemu účastníkovi osobitné postavenie aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, pričom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V opačnom prípade by bolo nelogické, aby bolo osobitné postavenie priznané subjektu, ktorý nie je schopný a spôsobilý realizovať svoju činnosť. Podotkol, že podanie, predložené vedľajším účastníkom, je zhodné, ako predkladá v iných veciach. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6MCdo/5/2013, v ktorom sa uvádza, že nepriznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi konania je riadne odôvodnené ich nadbytočnosťou, a teda ich neúčelnosťou. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu, tej ktorej veci a jej individualizáciou na súdoch SR, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/9/2013, ktorý v rovnakej skutkovej veci konštatoval, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné v každej rovnako skutkovo a právne takmer totožnej veci a požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadal právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám, či už v postavení vedľajšieho účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach. Mal za to, že právne zastúpenie môže byť odôvodnené len v mimoriadne obťažných právnych veciach, v opačnom prípade ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti, ale je len prostriedkom generovania trov právneho zastúpenia. Zdôraznil tiež, že od 01.01.2015 vedľajší účastník musí predložiť súhlas toho, na koho strane má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada, čo vedľajší účastník v danej veci nesplnil, a preto ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že prostredníctvom vyjadrenia poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, pričom poukázal na to, že Zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom a preto je podľa § 39 Obč. zák. neplatná. Vzniesol námietku premlčania. Tieto argumenty považoval vo veci samej za opodstatnené. Upozornenie na neprijateľnosť podmienok, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon. Mal za to, že trovy konania v danej veci je nutné považovať za účelne vynaložené a trval na ich náhrade. Mal za to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil úkony vedľajšieho účastníka ako účelné a hospodárne. Odmietol tvrdenia navrhovateľa, že nárok na trovy konania vedľajšieho účastníka je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti a zneužívania ust. § 93 O.s.p. Navrhovateľ sám využil zákonné právo na zastúpenie advokátom, pričom toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, čo je v priamom rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Vo svojom vyjadrení poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, z ktorých vyplýva opodstatnenosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom v spotrebiteľských sporoch. Vedľajší účastník mal za to, že trovy právneho zastúpenia boli účelne vynaložené a dostatočne preukázané. Navrhol rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a zároveň si za vyjadrenie k podanému odvolaniu uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 23,33 eur (vyjadrenie k odvolaniu á 14,94 eur + 8,39 eur režijný paušál).

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti - výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne. Vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetnom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok uznesenia súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vo výrokoch, ktorým bolo konanie zastavené, rozhodnuté o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi a o vrátení časti súdneho poplatku navrhovateľovi, uznesenie súdu prvého stupňa nebolo účastníkmi odvolaním napadnuté, tieto výroky nadobudli právoplatnosť, a preto ich odvolací súd nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplata sumy 423,33 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 27.09.2009 do zaplata a náhrady trov konania. Vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania svojím podaním zo dňa 03.11.2014, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 10.11.2014. Vstup vedľajšieho účastníka do konania súd prvého stupňa oznámil účastníkom konania. Navrhovateľ podaním, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 08.12.2014, namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania. Uznesením zo dňa 22.12.2014, č. k. 9C/53/2014-36, súd prvého stupňa pripustil do konania na strane odporcu ako vedľajšieho účastníka občianske združenie D. B. C. G., IČO: XXXXXXXX, so sídlom D. T., ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.02.2015. Navrhovateľ podaním zo dňa 02.03.2015, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené dňa 03.03.2015, vzal svoj návrh na začatie konania späť bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu, následne bolo konanie s poukazom na § 96 O.s.p. zastavené a o trovách konania rozhodnuté podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, ktorá situácia nastáva aj v prípade späťvzatia návrhu na začatie konania pred rozhodnutím súdu vo veci samej, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie ods. 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradit' trovy konania ten, kto zavini, že konanie muselo byt' zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zavini, že konanie muselo byt' zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný uhradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Okresný súd sa pri rozhodovaní o trovách konania v danej veci uvedenými zásadami riadil. Posúdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu v zmysle podaného odvolania navrhovateľa spočívalo v právnom posúdení otázky, či právo na náhradu trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, priznané podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., sa vzťahuje na vedľajšieho účastníka, podporujúce v konaní úspešného odporcu (spotrebiteľa), a či trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu, možno považovať za účelne vynaložené trovy konania.

So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p.), nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (ustanovenie § 142 až § 150 O.s.p.), ktorá by reagovala na nový inštitút. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá priznávala náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Právo na náhradu trov konania, ako aj povinnosť nahradit' trovy konania, vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda Občiansky súdny poriadok nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., použité aj v danom prípade, neviaže právo na náhradu trov konania výslovne na odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladá uvedené

ustanovenie povinnosť, ako aj právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajšiemu účastníkovi v zmysle zásad zodpovednosti za výsledok, a to podľa miery úspechu vo veci.

Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého vstúpil podľa § 93 ods. 4 O.s.p., a preto pre prípad úspechu ním podporovaného účastníka v súdnom konaní má rovnako ako úspešný účastník právo na náhradu trov konania. Správne preto okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia s poukazom na ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že trovy konania v prípade, ak sa vedľajší účastník nechá zastúpiť advokátom, nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, odvolací súd poukazuje na článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Ak navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo, garantované Ústavou Slovenskej republiky, využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje Občiansky súdny poriadok (§ 18, § 24, § 25 ods. 1, § 93 ods. 4 O.s.p.).

V ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

K námietke neúčelnosti trov konania, vynaložených vedľajším účastníkom v tomto súdnom konaní, odvolací súd dodáva len toľko, že vedľajší účastník do konania vstúpil svojim podaním, doručeným súdu dňa 10.11.2014, uznesením zo dňa 22.12.2014, č. k. 9C/93/2014-36, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.02.2015 bol jeho vstup do konania súdom pripustený. Dňa 08.12.2014 doručil vedľajší účastník na strane odporcu súdu podanie, v ktorom vzniesol námietku premičania nároku navrhovateľa, pričom poukázal aj na neprijateľné zmluvné podmienky dojednané v spotrebiteľskej zmluve a na neplatné ustanovenia pre rozpor s dobrými mravmi. Následne došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu podaním, doručeným súdu dňa 03.03.2015. Je tak nesporné, že vedľajší účastník na strane odporcu vyvinul aktivitu v záujme „pomoci v spore“ účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupuje, a v záujme ktorého účastníka ako vedľajší účastník do konania i vstúpil. Trovy vedľajšieho účastníka, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia - odmene zástupcu vedľajšieho účastníka za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, vyjadrenie k návrhu, vyjadrenie k späťvzatiu návrhu vzhľadom na to, že k späťvzatiu návrhu došlo až po začatí konania vo veci samej), vrátane režijných paušálov v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. preto nie je možné považovať za neúčelne vynaložené.

Odvolací súd ďalej uvádza, že námietka navrhovateľa, že súd prvého stupňa dostatočne nezdôvodnil akým spôsobom vyhodnotil kritérium účelnosti trov vedľajšieho účastníka sa nezakladá na pravde. Súd prvého stupňa v odôvodnení podrobne rozviedol, z akých dôvodov trovy konania vedľajšieho účastníka nepovažoval za neúčelné.

Z týchto dôvodov krajský súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol vedľajší účastník na strane odporcu úspešný, a preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách právneho zastúpenia - odmene za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa smerujúceho výlučne proti výroku o trovách konania vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny) vo výške 8,30 Eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a 1 x režijný paušál vo výške 8,39 eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, spolu 16,69 eur.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.